

ΚΑΘΙΔΡΥΜΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤ' ΤΑΞΗΣ
ΣΠΑΡΤΗ, ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2018

ΚΕΙΜΕΝΟ

Αιολική γη

Η «Αιολική γη» μάς μεταφέρει στα Κιμιντένια, βουνά της Μικράς Ασίας, όπου ζει η οικογένεια του μικρού Πέτρου με αρχηγό τον παππού. Ο Πέτρος με την Άρτεμη, την πιο αγαπημένη από τις τέσσερις αδερφές του, ζουν τα παιδικά τους χρόνια και τα όνειρα στον τόπο όπου γεννήθηκαν. Σιγά σιγά ο μαγικός τους κόσμος γκρεμίζεται, όταν έρχονται αντιμέτωποι με τον πόλεμο και αναγκάζονται να ζήσουν τον ξεριζωμό απ' τον τόπο και τη γη τους.

Τα άστρα όλα έχουν βγει. Ταξιδεύουν στο Αιγαίο τα παιδικά μας όνειρα. Το κύμα χτυπά τη μάσκα του καϊκιού μας και τα κοιμίζει. Κοιμηθείτε, όνειρά μας. Στην ξένη χώρα που πάμε, πρόσφυγες, τι άραγες να μας περιμένει, τι μέρες να είναι ν' ανατείλουν;

[...] Ταξιδεύουν στο Αιγαίο τα όνειρά μας.

Η γιαγιά μας κουράστηκε. Θέλει να γείρει το κεφάλι της στα στήθια του παππού, που έχει καρφωμένα πίσω τα μάτια του μπας και ξεχωρίσει τίποτα από τη στεριά, τίποτα απ' τα Κιμιντένια. Μα πια δε φαίνεται τίποτα. Η νύχτα ρούφηξε μέσα της τα σχήματα και τους όγκους.

Η γιαγιά γέρνει το κεφάλι της να το ακουμπήσει στα στήθια που την προστατέψανε όλες τις μέρες της ζωής της. Κάτι την μποδίζει και δεν μπορεί να βρει το κεφάλι ησυχία. Σαν ένας βόλος να είναι κάτω από το πουκάμισο του γέροντα.

– Τι είναι αυτό εδώ; ρωτά σχεδόν αδιάφορα.

Ο παππούς φέρνει το χέρι του. Το χώνει κάτω απ' το ρούχο, βρίσκει το μικρό ξένο σώμα που ακουμπά στο κορμί του και που ακούει τους χτύπους της καρδιάς του.

– Τι είναι;

– Δεν είναι τίποτα, λέει δειλά ο παππούς, σαν παιδί που έφταιξε. Δεν είναι τίποτα. Λίγο χώμα είναι.

– Χώμα!

Ναι, λίγο χώμα απ' τη γη τους. Για να φυτέψουν ένα βασιλικό, της λέει, στον ξένο τόπο που πάνε. Για να θυμούνται.

Αργά τα δάχτυλα του γέροντα ανοίγουν το μαντίλι όπου είναι φυλαγμένο το χώμα. Ψάχνουν κει μέσα, ψάχνουν και τα δάχτυλα της γιαγιάς, σαν να το χαϊδεύουν. Τα μάτια τους, δακρυσμένα, στέκουν εκεί.

– Δεν είναι τίποτα λέω. Λίγο χώμα. Γη, Αιολική Γη, Γη του τόπου μου.

Ηλίας Βενέζης, *Αιολική γη*, εκδ. Εστία, Αθήνα, 1992

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Ποιος είναι ο τόπος και ο χρόνος στον οποίο διαδραματίζονται όσα μας περιγράφει το κείμενο;
(μονάδες 2.5)
2. Τι είναι αυτό που κουβαλάει μαζί του ο παππούς; Πώς δικαιολογεί την πράξη του αυτή;
(μονάδες 2.5)
3. Να κάνετε χρονική αντικατάσταση στα παρακάτω ρήματα, διατηρώντας τη φωνή, το πρόσωπο και τον αριθμό στον οποίο βρίσκονται: **ταξιδεύουν, ανοίγουν, ψάχνουν**.
(μονάδες 2.5)
4. Στις παρακάτω προτάσεις να βρείτε το Ρήμα, το Υποκείμενο του ρήματος και το Αντικείμενο του ρήματος (αν υπάρχει).
  - i. Ταξιδεύουν στο Αιγαίο τα παιδικά μας όνειρα.
  - ii. Το κύμα χτυπά τη μάσκα του καϊκιού μας.
  - iii. Η νύχτα ρούφηξε μέσα της τα σχήματα και τους όγκους.
  - iv. Τα δάχτυλα του γέροντα ανοίγουν το μαντίλι.(μονάδες 2.5)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΟΓΟΥ

Σε ένα κείμενο 200 περίπου λέξεων να γράψετε ποια είναι τα συναισθήματα των προσφύγων όταν ταξιδεύουν για άλλον άγνωστο τόπο.

(μονάδες 10)

ΣΠΑΡΤΗ, 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2018

Η ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Παπαποστόλου Μεταξία

Χίου Αντωνία